

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Magistro Militiæ sancti Iacobi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

MAGISTRO MILITIÆ
sancti Iacobi.

Epist. 140.
Responder ad
ejus consulta.

EX parte tua fuit propositum coram nobis quòd quidam miles, ut idem asserit, infirmitate detentus apud fratres Grandimontenses professionem fecit tantummodo, sed habitum non recepit, quem cum restitutus postmodum sanitati humiliter postulasset, fratres præfati, nisi pretium hereditatis suæ secum afferret, sibi concedere noluerunt, nec etiam dare licentiam ad religionem aliam transeundi. Porro miles prædictus ad quandam domum militiæ sancti Iacobi veniens, ibidem facta professione suscepit habitum regularem, fratribus domus ejusdem ignaris penitus præmissorum. Vnde postulabas per sedem apostolicam edoceri utrum ipsius militis assertioni simplici sit credendum ut à præfata domo recedat, vel in eadem debeat remanere, in qua ipsum non est dubium facta professione habitum suscepisse. Nos igitur inquisitioni tuæ taliter respondemus, quòd cum Grandimontensis ordinis regula longè arctior sit quàm vestra, ei ad illam maximè redire volenti non est difficultas aliquatenus ingerenda. Tua nos præterea devotio requisivit, cum plures fratres militiæ sancti Iacobi à prædecessoribus tuis accepta licentia, quæ secundum institutionem ordinis non debet petentibus denegari, in expensis domus tibi commissæ extra ipsam vitam elegerint arctiorem, utrum eos, cum eidem domui videris expedire, ad collegium valeas revocare, ita quòd inter fratres vitam quam elegerant arctiorem agant, ad melioris conversationis exemplum. Ad hoc tibi breviter respondemus, quòd cum nemo mittens manum ad aratrum & respiciens retro aptus sit regno Dei, non est quisquam talium reducendus ad locum quem propter regnum Dei provida deliberatione reliquit, nisi causa necessitatis urgentis aut evidētis utilitatis alicui specialiter ex dispensatione sedis apostolicæ concedatur. Datum Soræ Kal. Septembris, pontificatus nostri anno undecimo.

LONDONIENSI, ELIENSI,
& Vigornienſi Episcopis.

Epist. 141.
De causa Ec-
clesiæ Cantua-
riensis.
Vide gesta in-
noc. III. cap.
131. 132.

ASsit à nobis ut illis meritò comparemur quibus impropere Psalmista dicendo, *Filij Effrem intendentes arcum & mittentes sagittas in die prælij sunt conversi*, ne fortè, quod summus pastor avertat,

etiam mercenario comparemur, qui secundum parabolam evangelicam videt lupum venientem & dimittit oves & fugit, cum potius parati simus pro domo Domini nos murum opponere ascendentibus ex adverso & animam nostram dare pro ovibus nostris, si necessitas postularer. Licet igitur affectemus inter regnum & sacerdotium pacem plenissimam in Anglia reformari, quantum in nobis est pacem cum omnibus hominibus habere volentes, frustra tamen quivis hominum machinatur vel alienis suggerere vel propriis persuadere commentis quòd nos occasione quacunque contra libertatem ecclesiasticam declinare velimus ad dexteram vel sinistram, cum hujus causa certaminis hunc absque dubio tendat ad finem ut Ecclesia Dei, quæ ancillata jacebat, liberata resurgat. Quocirca fraternitatis vestræ prudentiam insinuatione præsentium reddimus circumspèctam, ut à vanis suggestionibus penitus avertentes auditum, quæ profectò immisiones sunt per angelos malos, secundum tenorem & formam mandatorum nostrorum, omni sinistra interpretatione cessante, fideliter procedatis, ita videlicet ut sententiam interdicti nec prius nec aliter relaxetis quàm carissimus in Christo filius noster Iohannes Rex Anglorum illustris venerabilem fratrem nostrum Stephanum Cantuariensem Archiepiscopum S. R. E. Cardinalem tanquam Archiepiscopum Cantuariensem recipiat & pertractet, præstita securitate tam sibi quàm suis quæ ad hoc secundum vestræ discretionis arbitrium visa fuerit opportuna, & restitutionem plenariam exhibeat ablatorum tam eidem Archiepiscopo quàm monachis Cantuariensis Ecclesiæ necnon aliis Ecclesiis & personis, ipsosque monachos ad Ecclesiam suam redire permittat ac manere securos, & regalia univèrsa vel per se ipsum eidem Archiepiscopo conferat & assignet, vel, si maluerit, vos vice nostra illa conferatis & assignetis eidem, ita quòd ipse sibi pro illis quemadmodum ejus prædecessores suis progenitoribus teneatur, proviso prudenter ne quid deceptionis ex hoc super articulis quibuscunque contra ecclesiasticam interveniat libertatem, usque rite peractis, relaxetis sententiam interdicti, faciendo præfatum Archiepiscopum, sicut expedit, ad Cantuariensem Ecclesiam proficisci. Si verò circa horum aliquid, de quo meritò valeat dubitari, quicquam emerſerit quæstionis, vos recepta prius ab